

Sygn. akt I C 612/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Wróblewska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa GetBack Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od GetBack Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz Z. K. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 612/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 marca 2017 roku GetBack Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił przeciwko Z. K. o zapłatę kwoty 49.078,22 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k.2 – 4)

Nakazem zapłaty z dnia 22 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k.50)

Pismem procesowym z dnia 30 czerwca 2017 roku Z. K. zaskarżył nakaz zapłaty w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa i przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko procesowe pozwany podniósł zarzuty braku istnienia wierzytelności objętej żądaniem pozwu, niewykazania legitymacji czynnej powoda, a także przedawnienia dochodzonego roszczenia.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.53 – 57)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 20 stycznia 2009 roku pomiędzy Z. K., a (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w K. została zawarta umowa kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...). Kwota kredytu została ustalona w wysokości 24.834,85 złotych, a

jej spłata miała nastąpić do dnia 15 stycznia 2012 roku w miesięcznych ratach w wysokości 891,62 złotych płatnych do 15 dnia każdego miesiąca z wyłączeniem pierwszej raty wyrównawczej w wysokości 831,26 złotych. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 17,50 % w stosunku rocznym.

Stosownie do treści § 11 ust. 3 i 4 umowy w razie stwierdzenie, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane lub w przypadku, gdy kredytobiorca nie zapłacił w określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności i nie uregulował należności mimo upływu 7 – dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty, skierowanym do niego listem za zwrotnym potwierdzeniem odbioru bank mógł wypowiedzieć umowę za 30 dniowym okresem wypowiedzenia.

Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca zobowiązany był do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi za okres korzystania z kredytu (§ 11 ust. 5 umowy).

(umowa k. 17 – 18)

Umowa kredytu nr (...) została rozwiązana z dniem 6 stycznia 2010 roku na skutek skutecznego jej wypowiedzenia przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą w K..

(załącznik elektroniczny do Umowy sprzedaży wierzytelności k.14)

W dniu 9 grudnia 2010 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (następca prawny (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.) wystawiła przeciwko Z. K. bankowy tytuł egzekucyjny numer (...) w związku z zadłużeniem wynikającym z niespłaconej umowy kredytu z dnia 20 stycznia 2009 roku.

Zgodnie z treścią bankowego tytułu egzekucyjnego wymagalne zadłużenie kredytobiorcy na dzień 9 grudnia 2010 roku wynosiło odpowiednio : 22.109,27 złotych tytułem należności głównej, 1.924,93 złotych tytułem odsetek umownych, 4.358,18 złotych tytułem odsetek za opóźnienie oraz 21 złotych tytułem opłat i prowizji.

(bankowy tytuł egzekucyjny k.20)

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2011 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt II 1 Co 22501/10, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...), z tym zastrzeżeniem, że mógł on stanowić podstawę egzekucji do kwoty nieprzekraczającej 49.669,70 złotych. Orzeczenie stało się prawomocne z dniem 18 lutego 2011 roku.

(postanowienie z dnia 25 stycznia 2011 roku k.21)

W dniu 6 czerwca 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego, które prowadzone było w sprawie Km 160047/14.

(wniosek k.1 akt sprawy Km 160047/14)

Na podstawie umowy cesji z dnia 30 lipca 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeniosła na easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. m.in. wierzytelność przysługującą jej wobec Z. K., a wynikającą z umowy kredytu numer (...).

(umowa cesji wraz z załącznikiem k. 14, 22 – 25, k.72 – 79)

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Z. K. w sprawie Km 160046/14 wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(postanowienie o umorzeniu egzekucji k.41 akt sprawy Km 160047/14)

Umową cesji z dnia 15 grudnia 2016 roku easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. przeniósł na GetBack Windykacji (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą mu wobec Z. K., a wynikającą z umowy kredytu numer (...).

(umowa cesji wraz z załącznikiem k. 13, 27 – 32, k.65 – 71)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w szczególności dokumentów przedłożonych przez strony, jak również objętych aktami postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie o sygn. akt Km 160047/14.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Stosownie do treści art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe (Dz.U. 2015, poz. 128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W realiach niniejszej sprawy bezspornym między stronami pozostawał fakt zawarcia umowy kredytu w dniu 20 stycznia 2009 roku oraz jego skuteczne wypowiedzenie przez bank ze skutkiem na dzień 6 stycznia 2010 roku. Uwzględniając przy tym załączone przez stronę powodową dokumenty (umowa kredytu z dnia 20 stycznia 2009 roku, bankowy tytuł egzekucyjny, dyspozycja uruchomienia kredytu, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu) trudno podzielić argumenty pozwanego o braku wykazania istnienia wierzytelności.

W dalszej kolejności warto zauważyć, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, a wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 1 i 2 k.c.). Załączone do akt sprawy dokumenty w postaci umów przelewu wierzytelności odpowiednio z dnia 30 lipca 2014 roku oraz 15 grudnia 2016 roku wraz z załącznikami oraz pełnomocnictwami potwierdzają skuteczność czynności prawnych w postaci cesji wierzytelności wynikającej z umowy kredytu zawartej przez Z. K.. W konsekwencji powód był legitymowany czynnie w ramach niniejszego postępowania, a wyrażane przez pozwanego stanowisko przeciwne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Uzasadnionym okazał się natomiast zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Zgodnie z dyspozycją art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (§ 2). W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie znajduje swoją podstawę faktyczną w umowie kredytu zawartej między Z. K. oraz (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w K.. Bezsporną przy tym pozostaje konkluzja, że żądanie zwrotu należności wynikających z umowy pożyczki gotówkowej jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej,

uzasadnia stosowanie krótszego, 3 – letniego terminu przedawnienia. Sam fakt dokonania cesji wierzytelności nie zmienia tej oceny, tym bardziej, że powód jest podmiotem prowadzącym profesjonalną działalność gospodarczą związaną z nabywaniem i egzekwowaniem wierzytelności.

Ocena zasadności zgłoszonego zarzutu przedawnienia wymaga przede wszystkim ustalenia daty wymagalności roszczenia (art. 120 § 1 k.c.), jak również rozważenia, czy w realiach konkretnego stanu faktycznego nie doszło do ewentualnego przerwania biegu przedawnienia (art. 123 k.c.).

W myśl art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Odnosząc treść przytoczonej regulacji do poczynionych ustaleń należało uznać, że roszczenia związane z umową kredytu o numerze (...) z dnia 20 stycznia 2009 roku stały się wymagalne z dniem jej skutecznego wypowiedzenia, a więc w dniu 6 stycznia 2010 roku. Okoliczność ta prowadzi do konkluzji, że trzyletni bieg terminu przedawnienia upłynął w dniu 6 stycznia 2013 roku. Data ta pozostaje o tyle istotna z punktu widzenia rozstrzygnięcia, że wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie (w tym związane z tym skutki materialno prawne, do których niewątpliwie należy przerwanie biegu terminu przedawnienia) miało miejsce dopiero w dniu 9 marca 2017 roku, a więc po upływie trzyletniego terminu wynikającego z treści art. 118 k.c. in fine. W konsekwencji zgłoszony przez Z. K. zarzut pozostawał w pełni uzasadniony i skutkowało oddaleniem powództwa w całości.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że nie zasługiwało na aprobatę stanowisko strony powodowej co do kilkukrotnego przerwania biegu przedawnienia w związku z czynnościami podejmowanymi przez cedenta, a mianowicie złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny, wszczęciem postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi oraz wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie. Niewątpliwie sekwencja poszczególnych faktów, na które powołuje się strona powodowa prowadzi do wniosku, że między poszczególnymi zdarzeniami tj. postawieniem długu w stan wymagalności (6 stycznia 2010 roku), a nadaniem bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (25 stycznia 2011 roku, ze stwierdzeniem prawomocności z dnia 18 lutego 2011 roku) nie upłynął 3 – letni termin przedawnienia, niemniej jednak kolejna czynność, która mogłaby w ocenie wierzyciela skutkować przerwaniem biegu przedawnienia, a więc złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji, miała miejsce dopiero w dniu 6 czerwca 2014 roku tj. po upływie ponad 3 lat od uprawomocnienia się postanowienia z dnia 25 stycznia 2011 roku. Już tylko z tych względów uzasadnionym pozostawał zgłoszony zarzut przedawnienia, nie wspominając samej daty wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie (9 marca 2017 roku) tj. ponad 6 lat od chwili zaopatrzenia bankowego tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności.

Na marginesie jedynie należy zaznaczyć, że w przypadku cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, co oznacza, że ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku jednak wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza niebędącego bankiem kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 roku wraz z uzasadnieniem, sygn. akt III CZP 29/16, Biuletyn SN 2016, nr 6).

Warto wskazać, że przepisy art. 96 – 98 ustawy – Prawo Bankowe (uchylone przez art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy – Prawo Bankowe Dz.U.2015.1854) przyznawały tylko i wyłącznie bankom uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i prowadzenia na ich podstawie, po uprzednim zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności, postępowania egzekucyjnego. Nie było natomiast dopuszczalne nadanie klauzuli wykonalności na rzecz cesjonariusza niebędącego bankiem, co potwierdza jednolita linia orzecnicza Sądu Najwyższego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 roku, III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 roku, V CK 152/05, Lex nr 398445, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2006 roku, III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2011 roku, V CSK 312/10, Lex nr 864023, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2009 roku, IV CSK 422/08, OSNC-ZD 2010/2/36). W postępowaniu egzekucyjnym nie ma bowiem zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c., a zatem

cesjonariusz nie może kontynuować egzekucji wszczętej przez bank. Skoro zaś fundusz sekurytyzacyjny nie może powołać się na tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu wykonawczego, a chcąc egzekwować przysługujące mu z tytułu umowy cesji roszczenie zobowiązany jest ustalić jego istnienie w drodze odrębnego procesu sądowego i uzyskać nowy tytuł wykonawczy to brak jest podstaw do przyjęcia, że w ramach umowy przelewu wierzytelności dochodzi do przejścia na rzecz cesjonariusza uprawnień związanych z przerwaniem biegu przedawnienia.

Zaznaczyć przy tym należy, że w uzasadnieniu powołanej powyżej uchwały z dnia 29 czerwca 2016 roku Sąd Najwyższy poddawał swym rozważaniom skutki wniosku banku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, jednakże zaprezentowana argumentacja ma walor szerszy i winna obejmować również przypadek nadania klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny. Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie nie tylko w dotychczasowym dorobku sądów powszechnych (m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 października 2016 roku, I ACa 464/16, Lex nr 2162871, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 stycznia 2017 roku, I ACa 369/16, Lex nr 2249930, wyroki Sądu Okręgowego w Łodzi, z dnia 16 listopada 2016 roku, III Ca 1169/16, Lex nr 2190889, z dnia 17 listopada 2016 roku, III Ca 1094/16, Lex nr 2179834, z dnia 28 listopada 2016 roku, III Ca 1373/16, Lex nr 2182591, z dnia 9 grudnia 2016 roku, III Ca 1766/16 Lex nr 2208709), ale zostało zaaprobowane w kolejnych orzeczeniach innych składów Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 5 października 2016 roku, III CZP 52/16, Lex nr 2142032, postanowienie z dnia 26 października 2016 roku, III CZP 60/16, Lex nr 2152395), co pozwala przyjąć, że jest to pogląd ugruntowany.

Pomijając zatem w tym miejscu fakt upływu 3 letniego terminu przedawnienia jeszcze przed zawarciem pierwszej umowy cesji wierzytelności należy stanowczo zaznaczyć, że przerwanie biegu przedawnienia w związku z zaopatrzeniem bankowego tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności odnosiłoby skutek jedynie w stosunku do (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w K., a nie w stosunku do powoda będącego kolejnym nabywcą wierzytelności. Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku, sygn. akt II CSK 196/14, Lex nr 1622306). Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy bowiem identyczność wierzytelności, niezbędna jest identyczność podmiotu, na rzecz którego dana czynność, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, została dokonana. Nie można przy tym stracić z pola widzenia, że banki (do dnia 1 sierpnia 2016 roku) korzystały ze szczególnej ochrony prawnej w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, przy czym nie rozciągała się ona na inne podmioty. Nie ma żadnych racjonalnych podstaw do uznania by nabywca wierzytelności, niebędący bankiem, miał korzystać z dobrodziejstw ustawowych przyznanych wyłącznie bankom, w tym również w postaci przerwania biegu przedawnienia jedynie na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, na co powołuje się w niniejszej sprawie powód. Z tych samych względów wątpliwym pozostaje odwoływanie się do faktu wszczęcia przez pierwotnego wierzyciela postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, co stanowiło ustawowy przywilej tylko i wyłącznie banków, a nie funduszy sekurytyzacyjnych.

Powyższe rozważania prowadzą do konkluzji, że jedyną czynnością przerywającą bieg przedawnienia, na którą powód mógł skutecznie powołać się w niniejszej sprawie, było wytoczenie powództwa (9 marca 2017 roku), jednakże nastąpiło to już po upływie terminu przedawnienia.

Z tych wszystkich względów powództwo podlegało oddaleniu w całości z uwagi na skutecznie zgłoszony zarzut przedawnienia roszczenia.

O kosztach procesu sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (art. 98 k.p.k.). Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 3.617 złotych (3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa), i w takiej wysokości zostały one przyznane na rzecz Z. K. od GetBack Windykacji (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W..